

LIVHUSAREN

KUNGL LIVREGEMENTETS HUSARER

och

LIVHUSARERNAS KAMRATFÖRENING

Slottsbrons Träförädlings Aktiebolag

Slottsbron

Mekanisk trämassa

Sågade trävaror

Byggnadsmaterialaffär

LIVHUSAREN

SEKUNDCHEFEN HAR ORDET

Aldersklass efter åldersklass genomför sin värnplik och ger därmed nya tillskott till våra krigsförband i olika delar av landet. Denna förnyelse bör även komma kamratföreningen till godo. Även den behöver stimulans av ungdom, som tror på sig själv och vill bevara livhusarandan och därmed också en levande motståndsvilja hos vårt folk.

Det gamla försvinner, det nya kommer till. Utvecklingen kan man inte hejda. Men därför är det fel att tro att det som varit är värdefullt. Vi ska hålla på våra goda traditioner som våra företrädare givit oss, men vi ska också acceptera nya goda militära vanor. Vi lever i en brytningstid då vårt beridna kavalleri motoriserats. Därför bör gamla och unga livhusarer mötas i kamratföreningen och delge varandra sina erfarenheter.

Detta nummer innehåller till stor del skildringar från gången tid. Dagens värnpliktiga tycks ännu vara för blygsamma för att skildra sina upplevelser. Vi hoppas att inneliggande åldersklass skall bidra till vårnumret 1964. Det blir historia av det också så småningom.

Bengt Jönsson

Upplands och Södermanlands fanor

åren 1600—1629

I första numret påbörjades Kungl Livregementets husarers historia. Här följer andra avsnittet, sammanställt av Eric Sörensen.

Hertig Karls maktövertagande hade föregåtts av hårda inre strider med brorsonen Sigismund, den rättmätige innehavaren av svenska tronen och tillika konung av Polen. — Härvid hade Upplandsfanan varit Sigismund trogen, medan Södermanlandsfanan, som rekryterades i Karls hertigdöme, stod på dennes sida.

Från att ha varit inbördeskrig utvecklades det hela nu till krig med Polen, då Sigismund ingalunda gav hoppet förlorat, att ånya tillkämpa sig svenska konungakronan och samtidigt återföra svenskarna till katolicismen. Kriget med Polen utspelades till en början i Östersjöländerna, där Sverige innehade Estland, Livland och Polen. Kriget pågick med avbrott i första hand till 1629, då stillestånd slöts i Altmark. Slutlig fred slöts först 1660 i Oliva.

Om någon mot förmodan skulle tro, att dåtida krig fördes på ett gentlemannamässigt sätt kan följande tidsbild säkert taga honom ur villfarelsen. Staden Kockenhusen hade intagits, medan stadens slott förblev i polackernas händer. Hertig Karl kvarlämnade en besättning, där bl a Upplands ryttare ingick. Denna styrka, som från början var avsedd att belägra slottet, fick inom kort även försvara sig mot en stark polsk styrka, som i sin tur inneslöt staden. Vid ett tillfälle tog svenskarna några fångar. Dessa störtades nakna ned i floden Dyna från en hög klippa, där de omkommo bland isstyckena eller blevo skjutna av svenskarna, som förnöjde sig med denna avancerade målskjutning. Den ömsesidiga belägringen fortsatte och såväl de inneslutna svenskarna som polackerna i slottet tvingades att äta upp hästar, hundar och katter och även så småningom utdryga dieten med råttor, möss och vad som överhuvud taget var ätbart. När polackerna dessutom förhindrade vattentillförseln tvingades svenskarna att kapitulera. De utlovades härvid fritt avtåg. Vål utkomna på öppen mark slogs de emellertid ihjäl eller kördes ner i floden, kanske som vedergällning för fångarnas behandling. Av de omkring 500 ryttarna klarade blott ett 50-tal detta fria avtåg med livet i behåll. Det var med stor svårighet Upplandsfanan återuppsattes 1602, för att tillsammans med sörmlänningarna skeppas över Östersjön för nya strider.

1604—1605 blevo olycksår för svenskarna med nederlag bl a vid Kirkholm. 1609 fann Karl IX en ny möjlighet att komma åt Sigismund. I Ryssland hade inre oroligheter uppstått (den falske Dmitri) och Polen understödde de upproriska, varför Karl

beslöt sig för att hjälpa tsaren. Befälet över undsättningsstyrkan gavs åt Jacob Pontusson De la Gardie. I denna styrka fanns även Upplandsfanan. Tåget gick över Novgorod och Staraja Russa till Cholm, där svenska rytteriet besegrade polackerna. Tåget fortsatte sedan mot Moskva och vid Tven segrade svenskarna ånyo över den polska understödsstyrkan. Det var första gången Upplandsfanan erhöll beröm av Karl IX.

1611 förklarade även Danmark krig.

Kronprins Gustav Adolf fick därvid order att bli med Upplands- och Södermanlandsfanorna marschera över Hova och Höjentorp till Jönköping, där konungen med övriga styrkor mötte. Hela hären fortsatte så mot Kalmar, som erövrats av danskarna. På grund av sjukdomar både bland de svenske och danska avstannade striderna och större delen av de båda härarna hemförlovades under hösten.

I januari 1612 fick Upplandsfanan åter order att rycka ut men det var svårt att få den samlad. Karl IX fann sig föranlåten att avlåta nog så beska skrivelser om det disciplinära uppträdandet till chefen och ryttmästaren.

Det såg mörkt ut för Sverige, då danskarna, som ju redan innehade Kalmar, även erövrat Älvsborgs fästning och därigenom täppte till andningshållet västerut. Med stöd av Jönköping, som på den tiden var en befäst stad, lyckades det emellertid Karl att driva tillbaka de danska styrkorna, som framryckte från Kalmar. Även den danske konungens styrka, som anföll från Halland, slogs tillbaka. — Sverige hade lyckats avvärja det dödliga hotet mot sin frihet och 1613 slöts fred i Knäret utan några landavträdelser men med en mycket betungande lösesumma för Älvsborgs fästning.

Kriget hade från båda sidor förts hänsynslöst och bland annat utmynnat i ömsesidiga härjningar. — I Småland hade danskarna bränt Växjö med domkyrka och slott. I västra Sverige brände danskarna Gamla Lödöse (några mil norr om Kungälv) och Skara samt ett otal gårdar. Siffran 3.000 nämnes. De framträngde under sina härjningståg ända till Lidköping. Svenskarna svarade även här med samma mynt och förhärjade Halland och Bohuslän ända upp mot Fredrikstad. Direkta strider stod framför allt i trakten av Varberg och Falkenberg, men trots att svenskarna i många fall hade framgångar kom det aldrig till något avgörande, då danskarna innehade fästningarna.

Såväl Upplands- och Södermanlandsfanorna hade med heder skiljts från sina uppgifter under det danska kriget, men när väl fred var sluten, vägrade upplänningarna att åtlyda ordern om hemförloving utan våldgästade liksom tidigare bönderna och lade beslag på vad som föll dem i smaken.

På hösten 1613 hölls emellertid mönstring med Upplands ryttare och räfst och rättarting med sä-

kerligen rätt hårda straff för vad som kommit dem till last.

Med Ryssland slöts fred i Stolbova 1617. Båda ryttarfanorna hade deltagit i ett flertal strider, bl a belägringen av Pleskov.

1621 överfördes en stor här till Riga för att slutligt göra upp med Polen. Delar av Upplands och Södermanlands ryttare deltog i den äventyrliga överfarten. Den 24 juli avseglade flottan från Sandhamn men på grund av stormar landsattes inte trupperna förrän den 6.—8. augusti.

Striderna blevo framgångsrika och såväl Riga som Dünamünde föll i svenskarnas händer. Tåget fortsatte mot Kurland och polska delen av Livland. Vinterkvarteret 1621—22 medförde emellertid betydligt större förluster än striderna. Truppens utrustning var bristfällig. Det var ont om föda och foder. Sjukdomar grasserade. 1622 slöts stillestånd och trupperna återsändes till Sverige.

Vid mönstringar denna höst bestod upplandsryttarna av 252 man. Sörmlänningarna, som mönstrades i Kumla, uppgick till 192 man.

Under 1623 och 1624 voro tidvis båda ryttarfanorna ställda på krigsfot, då risk för fredsbrott hela tiden förelåg såväl från dansk som polsk sida.

Danskarna engagerades emellertid i det tyska kriget. Gustav II Adolf hade nu fria händer att göra upp med Polen, och ånyo överskeppades svenska trupper till Riga. Tåget gick genom Kurland och in i Litauen och var synnerligen framgångsrikt. Ett flertal fästningar och befästa orter, som behärskade landet, intogs med storm eller tvingades dagtinga efter belägring. Polackerna, som ryckte an söderifrån, besegrades den 7. januari 1626 vid Wallhof, där det svenska rytteriet firade sin första stora seger mot de tidigare som oöverbinnerliga ansedda polackerna.

År 1626 hade konungen överflyttat kriget mot Polen till Preussen, varvid han åtföljdes av hemmarande delar av Upplands och Södermanlands fanor eller ungefär två kompanier från vardera.

1627 överfördes även övriga delar av ryttarfanorna.

Upplands ryttare, benämnd skvadron, bestod i augusti detta år av 4 kompanier eller tillsammans omkring 480 man, medan Södermanlands ryttare — en skvadron — också på 4 kompanier utgjorde 430 man. Hela styrkan var dock ej stridbar då en del var »hästlösa», »sjuka eller förlamade», en del utan rustningar, och »några i fängelse för mandrån». Dessa skvadroner deltog under året bl a i strider mot kurfusten av Brandenburg och mot polackerna söder om Dirschau.

1628 kommo ytterligare landsryttarkompanier till Preussen, varav 3 till Upplands och 2 till Södermanlands skvadron.

Södermanlands skvadron bestod nu av 7 kompanier om sammanlagt 700 man, Upplands skvadron av 8 kompanier om sammanlagt 840 man. Ett kompani utgjordes av tyskar.

Efter ständiga strider med polackerna voro trupperna hårt slitna. Utrustningen behövde förnyas och kompletteras. På hösten 1628 hemsändes av upplänningarna fem och av sörmlänningarna fyra kompanier. I juli 1629 äro de emellertid åter i Preussen.

Duktiga militärpolis

Utdrag ur skrivelse från Hova polisdistriktsförbund
I samband med trafikolycka den 16. augusti 1963 på väg E 3 vid vägporten Kärr i Finnerödja ingrepp militärpoliserna 431016-697 Gunnarsson, Hans Torsten, och 431115-691 Barkman, Per Lennart, på eget initiativ med trafikdirigering, varigenom fordonsköerna kunde upplösas och trafiken passera olycksplatsen utan ytterligare intermezzon. Militärpoliserna Gunnarsson och Barkman utförde ett mycket föredömligt arbete och deras trafikdirigering förtjänar högsta vitsord. Styrelsen för Hova polisdistriktsförbund vill med anledning härav framföra ett tack till de båda militärerna samt har styrelsen beslutat tilldela vardera Gunnarsson och Barkman femtio kronor i gratifikation.

Genomgång

Efter övningens slut sker genomgång vid p 138. Befälet till fots, hästarna till hands.

Något avgörande med polackerna nåddes inte förrän pest utbröt i den polska hären och snabbt gjorde den stridsoduglig.

Stillestånd slöts i Altmark. Härvid fick Sverige behålla Livland med Riga samt hamnarna Memel, Pillau, Braunsberg och Elbing.

De svenska trupperna återsändes till hemlandet.

LÖJTNANT FO HALLENBERG

LÖJTNANT FO HALLENBERG, född 1876, anställd som volontär vid Kungl Livregementets husarer 1894, underofficersexamen 1896, sergeant vid regementet 1901, fanjunkare 1913, svärdstecknet 1918, avsked med pension ur aktiv tjänst 1926 och i samband därmed förordnad till löjtnant i armén. Löjtnant Hallenberg tar fortfarande dagligen sin ridtur. Bredvidstående foto togs i oktober 1963. Han berättar här några minnen från sin antagning som volontär och från livet på Sanna hed.

År 1894 började rekrytmötet den 4 januari, vilken dag jag var i Örebro och blev antagen som volontär med nummer 100 å Vadsbo skvadron. Samma morgon försiggick sk ordermöte å ridhusgården, vilken var belägen mellan officerskasernen och ridhuset. Vid min ankomst var detta möte slut och jag inställde mig i officerskasernen, där jag avlämnade mina handlingar till en adjutant. Jag blev omedelbart mönstrad av sekundchefen personligen. Jag var helt utan uniform men denna kunde inköpas å husarförrådet å Sanna hed. Stövlarna måste dock beställas i Örebro av en framstående stövelkonstnär vid namn Nederfelt. Därefter åkte jag ut till Sanna hed för att ur förrådet prova ut en uniform av gamle Isak¹⁾ Då jag var angelägen att bli en ordentligt utrustad husar på en gång, provade jag ut både underkläder och uniform, trots att det var 20 grader kallt i det stora förrådet. Jag kände vid tillfället givetvis inte något av detta.

Då uniformen var utprovad ställdes färden till Hallsberg genom Olle-Gustavs²⁾ försorg och därefter vidare till Skövde. Framkommen till Skövde station gällde det att taga reda på var kasernen var belägen, och då jag funnit ut detta, vandrade jag dit för att göra anmälan. Det första befäl jag träffade var en sergeant Erik Sanders, vilken satt på sin expedition iklädd biguesch³⁾. Jag har en känsla av att jag då trodde att denne man var minst general.

Under regementsmötet på Sanna hed, som under senare år pågick till långt fram på hösten och ett år ända fram till den 7. oktober, kunde det bli både kyligt och fuktigt att ligga i tältläger. Läkarna ansåg det då vara lämpligt för hälsans vårdande att ofta, eller åtminstone två gånger i veckan under regementsmötet utdela 1 besk (=1 jungfru brännvin) till var och en i lägret. Utdelningen skedde vid kvällsrykten genom dagkorpralens försorg. Detta var ett frivilligt åtagande av kårens äldste distinktionskorpral. Denne började utdelning på nummer 1. Besken hämtades i kokkärl, vilka tillsammans innehöll 100 jungfrur brännvin. Nummer 1 var un-

derofficeren och de som inte voro närvarande vid kvällsrykten erhöles då naturligtvis inte sin tilldelning av besken. Det var då distinktionskorpralens kanske angenäma uppgift att tillse att denna besk togs tillvara och förtärdes. Då dagkorpralen hunnit upp till 100, som var volontärnummer, var han genom beskerna skyddad från förkylningar en längre tid framöver. Ibland sparades besken till kaffegök morgonen därpå. Varje morgon vid 4-tiden infann sig nämligen kaffegummorna och dukade upp sitt lilla förråd av kaffe och bullar, som de sålde till de husarer, som ville förtära något före och under morgonrykten.

Då det skall bli övning i regementsförband står regementet uppställt på frontlinje med skvadronerna i nummerordning och med livskvadronen på högra flygeln. Sekundchefen med stab rider nästan

alltid upp i livluckan. Han låter hästen slå galopp. Han vänder i allmänhet upp framför varje skvadronchef, som lämnar av sin skvadron sålunda: »Livskvadronen 92 ryttare», varefter sekundchefen fortsätter till Örebro-, Östra och Västra Närkes skvadroner samt till Vadsbo skvadron, som avlämnas på motsvarande sätt. Sekundchefen med stab galopperar därefter fram och sätter sig mitt framför Östra Närkes skvadron. Såvitt fälttjänst övas kommanderav sekundchefen i allmänhet »marsch framåt», skvadronscheferna »framåt marsch» och så är det hela igång. Under regementsmötet förekom exercis till häst på söndagarna mellan kl 2 och 4 på eftermiddagen.

Det är söndag och skvadronerna befinner sig avsuttna i skvadronkolonner nere på södra delen av

¹⁾ Förrådsman på Sanna hed.

²⁾ Olle-Gustav var en hemmansägare, som åtagit sig att sörja för underofficerarnas utspisning och transporter.

³⁾ Ett gammalt uniformsplagg vid kavalleriet.

En morgon på K 3

P 4:s höga grå kaserner smyger sakta fram ur mörkret och avtecknar sig mot himlen över Billingens horisont. Ett lätt regn strilar mot kasernens fönsterrutor. Klockan fattas några minuter i sex en morgon i oktober. Enstaka bilmotorer surrar förbi. 5.55-tåget mot Falköping har just skenat iväg och också väckt de mest lättsövdva på »luckan».

Ding, ding, ding... Reveljen går på K 3. Yrvakna ögon tittar fram bakom filtarna. Nu börjar soldatens tysta morgonbestyr. — Jag fumlar efter skåpnyckeln under hjälmen och får till slut tag på den. Tvålen, handduken, tandkrämen och där är tandborsten. Jag går ut i tvättrummet och låter det kalla vattnet skölja sömnen ur ansiktet. När jag kommer in på luckan igen möts jag av P 2:s ljuva morgonmusik. Kläderna dras på i största hast, och bäddningen görs rutinmässigt snabbt.

Över kaserngården ringlar en ojämn kö mot matsalen och morgonchokladen. — En tyst grå massa som endast slött reagerar för skramlet av plåtbrickor. — Någon enstaka gång skyntar ett leende, då någon överambitiös dagofficer skickar ut en kamrat för att kamma sig. Man skramlar med brickor och bestick, vrider på kranarna som skall släppa fram den livgivande chokladen, kaffet eller teet och breder sin smörgåsar i en slags trög motvilja mot världen i allmänhet. Efterhand som den varma drycken försvinner i gapet på ständigt hungriga soldater smörjer den tungan och samtalet börjar så smått

komma igång. Tröttheten och motviljan ger vika för en mera livaktig stämning och när man lämnar sin plåtmugg vid disken, är man redan i full gång med att diskutera dagens övningar. Väl utanför matsalsdörrarna har den förut ojämn kö upplösts i små ivrigt pratande grupper, som på snabba fötter ilar tillbaka mot kasernen. Vadan denna brådska? Skall det männe göras förberedelser för övningarna eller är det ett intressant parti kort eller kanske en spännande deckare, som drar. In genom porten, uppför de nötta trapporna, igenom korridoren och in på logementet med samma snabba steg. Men vad händer nu med den till synes så pigge soldaten? Han sliter av sig sin vapenrock och kastar sig åter på sängen och inom ett par minuter andas logementet åter stilla frid, en frid som dock inte blir långvarig. Snart hörs gruppchefernas gälla stämma i dörrarna: »Uppställning!» Ett par sekunder råder allmän förvirring, varpå en febril verksamhet träder till. På med vapenrock, stridssele, hjälm, vapen och ut i korridoren. Efter cirka 2 minuters rusande ut och in efter kvarglömda prylar, blir det äntligen någorlunda stillhet i leden och ett befäl vågar sig fram för avlämning. Efter en omständig utredning angående vilka som finns och inte finns, vilka som skall tillkomma och vilka som skall utgå, dallrar fönstren i korridoren på kommandot: »På gården — mot klockstallet — gruppkolonner på stället!» En ny dag har börjat.

Fyra militärpolis

Sanna hed. Sekundchefen med stab sitter framför Vadsbo skvadron, som befinner sig i täten, och kallar till sig herrar skvadronchefer. Skvadronscheferna sitter upp och anlända till sekundchefen i galopp. »Jag har för avsikt att med regementet framgå till anfall emot en tänkt fiende, som kommer norrifrån och är markerad med 5 röda skärmar. Vid anfallet blir riktmärke yttersta trädet till vänster.» Alla som exerceerade vid Sanna hed visste var det fanns. »Efter anfallet, som anses lyckat, låter jag blåsa till förföljning, varvid Liv-, Örebro-, Östra- och Västra Närkes skvadroner framgår till förföljning och Vadsbo skvadron hålls tillbaka i reserv.»

Efter åtskilliga manövrar befinner sig regementet på linje med Vadsbo skvadron på vänstra flygeln. Sekundchefen kommenderar: »Marsch framåt!», skvadroncheferna »framåt marsch», sekundchefen: »Gevär!», skvadroncheferna: »Gevär ut!». En del av de gamla hästarna börjar frusta och vrenskas och ta små galoppsprång framåt. De börja förstå vad saken gäller. Regementet går in i galopp. Sundström blåser attacksignalen. Samtliga skvadroner störta nu med god sammanhållning och under starka hurrarop fram emot den mötande fienden, varefter

förekommer handgemäng och sekundchefen blåser »halt». Sundström blåser nu till förföljning, varefter ryttarna i högsta fart, utan hänsyn till sammanhållning, störta sig efter den flyende fienden, som drar sig norrut mot infanteriläget. Men, o fasa! Vadsbo skvadron skulle efter givna direktiv hållas tillbaka i reserv, men utan att skvadronschefen kan hindra det följer den med i förföljningen, går över den breda graven och kommer in på själva mossen. Det är husar nr 86 Blücker på sin lilla svarta häst, vilken är van att vara främst då det blåses »marsch, marsch», som tar befälet och kommer in på själva gravens vinkel med ett språng på 8—10 meter. Sekundchefen märker nu att Vadsbo skvadron deltagit i förföljningen och rider på sin stora svarta häst med väldiga språng, följd av sin stab mot den arme skvadronschefen. Så när han honom, som med darande hand saluterar sekundchefen: »Det tycks inte vara nog att man kallar herrar skvadronchefer framför fronten och ger direktiv.» »Överste, skvadronen uppmärksammade inte mitt kommandoord 'halt'.» »Lystring framför allt», var överstens replik, varpå han vände sin häst och galopperade tillbaka.

Med skvadron Blomquist i fält

Pvjeep ingående i spaningskvadronen

De episoder, som skildras här, är hämtade ur 30. sskv »fatabur» och omfattar minnen dels från övningar i Värmland, dels från AMFÖ 63 i trakten av Gävle.

För att rätt förstå svårigheten men också tjueningen med förbandet måste man göra klart för sig de stridande enheternas knapphet på personal och deras rikliga beväpning och utrustning i övrigt. Varje man har två vapen att betjäna, dels sitt eldhandvapen och dels antingen ksp eller grg — eller också är han bilförare eller sköter han gruppens radio. Detta medför att plutonchefen måste bestämma vilka tunga vapen som skall medföras vid tjänst till fots och dessutom att — nära nog — alla måste kunna alla vapen.

Befälet trimmades i ledning av förbandet under tio hektiska utbildningsdygn innan soldaterna ryckte in.

Sedan började repetitionsövningen med full fart från första stund. Sex timmar efter det att soldaterna bytt civila kläder mot uniform och vapen stod skvadronen utrustad och grupperad i fält för att börja sin första dygnsövning. Denna övning innebar spaning under mörker mot en fiende sex mil norrut. Därefter insattes skvadronen i sydlig riktning mot en luftlandsatt fiende. Sambandet fungerade, order och rapporter gick igenom och grunden till ett dugligt fältförband var redan lagd. Tempo i utbildningen fanns från första till sista dagen. Efter ytterligare fem tjänstgöringsdagar visades skvadronen upp för all personal ur I 2 och för Värmlandspressen med mycket gott resultat. Chefen I 2 tackade skvadronen efter förevisningen och sa bland annat: »Trots avhästningen finns kavalleriandan kvar. Allmänheten kallar Er ibland för 'repgubbar' och att Ni gör repetitionsövning är riktigt, men att Ni är gubbar, det är fel, vilket Ni tydligt visat i dag.»

Det första verkliga provet fick skvadronen bestå under en övning, som leddes av utbildningsofficeren vid K 3, major N G Malmström. Tredje dygnet under denna övning var två av I 2 elitkompanier fiende. Under sista natten skulle vi till fots innästla genom den motståndslinje, som dessa kompanier försvarade på en bredd av 1.400 meter. Varje pluton var utrustad med två ksp och en radio. I skvadronstaben ingick förutom sambandsmedel, sjukvårdsgruppen med bår, sjukvårdskista och blodersättningsmedel.

Skvadronen grupperades på ett led med skvadronschefen löjtnant Per Blomquist i täten och med korpral Spångberg som skicklig orienterare. Vädret gynnade skvadronen. Storm och mörker rådde. För att hålla samband tvangs soldaterna att hålla i framförvarande stridssele. Strid skulle om möjligt undvikas, men om läget så krävde skulle skvadronen samlad slå sig igenom. Efter cirka 2 timmars marsch under absolut tystnad just då skvadronen var ute på ett stort fält lystes himlen upp av ett lys-skott. Utan order var det som om en lie gått fram och fällt hela ledet. Skvadronen syntes ej. Alla låg tysta i det halvlånga, våta gräset, delvis nedsjunkna i blöt lervälling. Efter cirka tio minuter utlöstes stark eld 400 meter norr om oss. Lysskottet gällde inte oss. Marschen fortsatte utan ett ljud. Efter cirka sju timmars marsch genom en mycket svår terräng och under iakttagande av stor försiktighet nådde skvadronen sitt mål.

Första rapport till högre chef sändes. »Vid 'Berg' intet fi. Skvadronen är innästlad, inga skadade. Skvadronen fortsätter mot anbefallda överfalls- och spaningsuppgifter.» Plutonerna fortsatte efter en kort rast mot olika mål, gjorde överfall och rapporterade fiendens verksamhet på djupet.

Slutövningarna ägde rum i Gävle-trakten, dit

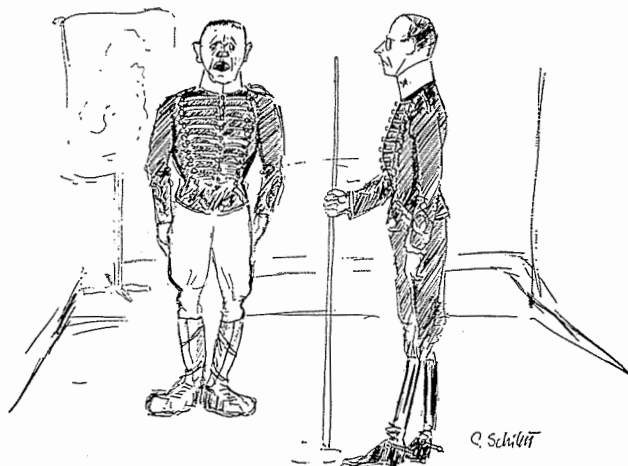
skvadronen nådde efter fyrtio mils marsch med plutonerna på olika vägar. Under ett skede av dessa övningar hade skvadronen till uppgift att taga kännning med fi och spana på djupet av hans gruppering. På kvällen gick skvadronen enligt order över demarkationslinjen på tre vägar för att omedelbart stöta på fienden på två av dessa vägar.

Plutonen Johansson fann en lucka i grupperingen, som skvadronen utnyttjade, och kringgick därmed fienden. En mcordonnans snappades av sergeant Alvebrand. Denne ordonnans hade fiendens främsta bataljons gruppering inlagd på sin karta. Skvadron hade löst första del av uppgiften och redan efter fyra timmar nådde denna rapport den högre staben. Skvadronen gjorde sedan en ny omfattning genom terrängen, överraskade på morgonen ett fientligt kompani och tog i samband därmed en mängd viktiga handlingar såsom kartor, sambandsbestämmelser m m från fiendens stabsbilar och ordonnanser. Dessa handlingar hämtades senare med helikopter.

Vid middagstid fick skvadronen uppgift att slå ut fiendens brigadstab. Skvadronen lösgjordes under strid och grupperades omkring kl 1500 vid sidan av en genomgående väg.

Efter halvannan timme för mat och vila sattes vissa delar av skvadronen in för närspaning under befäl av sergeant Lundberg. Två patruller, varav en på cykel, passerade fiendens linjer utan svårighet genom att följa i kön på fiendens förband. Sedan våra patruller väl kommit ut var det tydligen slut på slätstrukenheten. Något hade gjort fienden miss-tänksam. Man sköt i panik på allt som rörde sig. Fi mc-ordonnanser pepprades med mördande korsande ksp-eld och stridsdomarbilar besköts, som om det varit hela kompanier under stormning. Furir Ekbohm, som blev fånge hos fienden, berättade efteråt, att han kastat en sten i ett snår och utlöst ett helt eldsystem. Våra observatörer hade nytta av detta och kunde rapportera fiendens gruppering. Skvadronens personal fick verkligen klart för sig följderna av dålig elddisciplin.

Efter bara 1 1/2 timmes vila för huvuddelen och ingen alls för spaningspatrullerna bröt skvadronen upp för att till fots nå fiendens brigadstab. Det innebar mer än två mils marsch. Övningen avbröts just då skvadronen skulle sätta igång överfallet. Det

Inspektion i humaniora

Då nyss avgångne chefen för armén, general T Bonde, var fänrik på 2. skvadron hade han på stamrekrytskolan en ovanligt dum elev, nr 32 Olausson. Han tillsade pojken att endast svara med sitt nummer, 32, vad han än frågades om.

Geografi. »Hur många städer finns det i Götaland — Olausson?»

— »32».

»Rätt svarat.»

Historia. Trettioåriga kriget kom på tal.

»När dog Gustaf II Adolf — Olausson?»

— »32».

— »Ja, 1632.»

Räkning.

»Olausson, tänk på ett tal. — Multiplicera med 3. — Dividera med 2 — addera med 16. — Substrahera med det tal Du tänkt på. Vad blir svaret?»

Olausson svarade »32».

En annan elev fick gå fram till tavlan och kontrollera riktigheten. Det var rätt. Olausson framstod i inspektörens ögon som ett geni. (För säkerhets skull var det tal han tänkte på också 32.)

var skada! Styrkechefen hade eljest fått än mer underlag för det beröm, som han personligen meddelade skvadronen vid en senare uppställning.

S Bergsten
Plutonchef

HERRARNAS träffpunkt

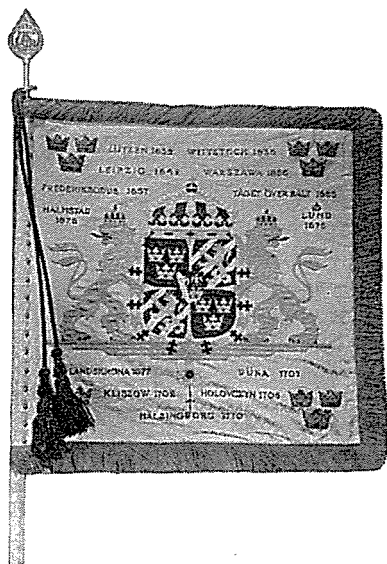
För Trivsel och välkläddhet

FLERA KÖPER MERA HOS

Segervästs

HERRKLÄDER

SKÖVDE

PROGRAM

vid firandet av Kungl Livreg:s husarers högtidsdag 4/12 1963

Kl 0845	Avlämning till sekundchefen. Flaggan hälsas.	Kaserngården
» 1215	Lunch i Lundasalen för delar av förbandets personal, inbjudna gäster samt medlemmar av kamratföreningen.	Lundasalen
» 1545	Avlämning till sekundchefen för marsch till kyrkan.	Kaserngården
» 1605	Minnesgudstjänst	Kyrkan

IDROTT

Under den gångna delen av utbildningsåret har tävlingsprogrammet kunnat genomföras med stort deltagarantal och goda resultat. I lagtävlingar mellan skv har in-teckningar erövrats enligt följande:

Direktör Strandmans vandringspris i terränglöpning: Livskvadron. Individuellt segrade vpl Vislander, 3. skv.

Syster Barbro Strandmans vandringspris i stafettlöpning »övningsfältet runt»: 5. skv (fjärde gången).

Livhusarernas kamratförenings vandringspris i hinderlöpning: 3. skv. (Fk Forssberg, fu Lundbäck, Svensson, Wester, vpl Henricsson).

Ryttmästare Torlamb's vandringspris i prisskjutning, kpist: 5. skv.

Gammal idrottsofficers vandringspris i fotboll: 3. skv.

Fotbollscupen, som spelades på kvällarna under augusti månad, gynnade jägarna med regn och kyla vid samtliga matcher. 3. skv vann i tur och ordning över Liv-, 2. skv och mötte i sista matchen 5. skv, som tidigare vunnit över 4. skv, 3:e slog 5:e med 2—0 och fick därmed sin fjärde in-teckning. Till bäste fotbollsspelare utsågs 391 Larsson, 3. skv.

BatM i orientering för vpl ägde rum den 29/8 i södra delen av Tivedsterrängen norr om Mölltorp. Banan var strängad på den nya topografiska 50.000-dels-kartan och var omkring 8 km med 8 kontroller.

Fpol 373 Olsson vann en övertygande seger med tiden 0.58,20, före tvåan 353 Jönsson, 1.10,00. 55 vpl ställde upp till start.

Samtidigt avhölls för övriga vpl och FPCS en punktorientering Denna bana var omkring 9,5 km och med 10 kontroller som skulle nålstickas. Bästa resultat hade 903 Lindh, FPCS, med 5 mm fel och en löptid av 1.04,07, följd av ytterligare två man ur FPCS, 165 Axelsson, 5 mm, 1.05,0, och 143 Forsgren, 1 mm, 1.14,09.

I slutet av oktober var det befällets tur att gå i närkamp med gamla kamrater i fälttävlan från S 2. Fanjunkare Josefsson lyckades i fältskjutningen och för den som följt hans insatser under året i civila orienteringar stod det ganska klart att han var oslagbar. Josefsson vann en överlägsen seger med 27 träff i fältskjutning, 3 mm fel på punktorienteringen och den snabbaste löptiden under fri-orienteringen, 1.35,14. Poäng 101,28, tvåa S Älvebrand 139,75 poäng.

I lagtävlan var K 3 med medelpoängen 182 lika överlägset som tidigare. S 2 fick medelpoäng 227.

Under de tre år som tävlan gått har K 3 segrat och en blick på resultatlistan säger att bland de tjugo första platserna var det sexton K 3-are. Detta inger hopp för framtiden för utav dessa K 3-are finns det sex unga furirer (Rapp, Svensson, Persson, Johansson, Wester, Lundbäck) som är mycket in-tresserade och lovande. Någon av dessa tar när som helst första platsen, trots Josefsson.

R S Karlsson

Siste trumpetaren vid Livhusarerna

Pukslagare musiksergeant Wendel. Bakom honom musikfanjunkare Borgman

En sannsaga om pliketrohet

När regementets musikkår indrogs 1937 skingrades dess medlemmar. En del fingo avsked, andra övergick till musikkåren vid andra förband och en del fingo anställning som truppbefäl. — Kvar vid K 3 var blott trumpetaren vid dåvarande 3. skvadron, Wikström. — Denne tjänstgjorde som volontär men blåste även signalerna.

Allt fungerade som vanligt, revelj, frukost, flagga, lunch, middag, flagga, tapto, tystnad. Alla signaler gävos och tydligen funderade ingen över att signalgivningen fungerade fastän musikkåren indragits fr o m 1 oktober. — Men så kom jul- och nyårs-

uppehållen. — Vid kontroll av skvadronschefen visade det sig att W ej begärt någon ledighet under helgen, trots att han liksom alla övriga var berättigad till antingen jul- eller nyårsledighet. W inkallades till skvadronschefen och tillfrågades, varför han ej begärt någon ledighet. »Ryttmästare, jag kan inte det, för vem skall då blåsa signalerna?»

Hela tiden från och med 1. oktober till någon gång i mitten av december hade W blåst samtliga signaler!

Att W tilldelades ledighet säger sig självt och likaledes att signalgivningen för framtiden ordnades på annat sätt.

Förteckning över livhusarer, som deltagit i olympiska spel

RIDNING

1912	Prisridning:	Carl Bonde- <i>Emperor</i> (guld)
	Prishoppning:	Carl-Axel Torén- <i>Falken</i> (13:e)
1920	Prisridning:	Bertil Sandström (silver) <i>Sabel</i>
1924	Prisridning:	Bertil Sandström (silver) <i>Sabel</i>
1928	Prisridning:	Carl Bonde- <i>Ingo</i> (19:e)
1932	Prisridning:	Bertil Sandström- <i>Kreta</i>
	Hoppning:	Rolf Örn- <i>Kornett</i> (32:a)
1948	Hoppning:	Eric Sörensen- <i>Blåtunga</i> (5:e)
1952	Fälttävlan:	Hans von Blixen-Finecke- <i>Jubal</i> (guld)
1956	Fälttävlan:	Petrus Kastenman- <i>Illustrer</i> (guld) Hans von Blixen-Finecke- <i>Jubal</i>

FAKTNING

1936	C J Wachtmeister B Ljungquist
1948	B Ljungquist, brons, lagvärja
1952	B Ljungquist, silver, lagvärja
1956	B Ljungquist

Godnatt, löjtnant!

Tystnaden har gått och dagofficeren har just avslutat visitationen på logement 2 med att säga »Godnatt, soldater». När han avlägsnat sig, bryter ett häftigt kuddkrig ut med stoj och stim. Dagofficeren, som hör detta, återvänder till logementet, där följande repliker växlas:

Dagofficeren: »Vad är detta? När jag säger godnatt, menar jag håll käften!»

En soldat: »Godnatt, löjtnant.»

På manöver med livhusarer i Tibrotrakten 1917

Av fanjunkare Emil Carlsson

Det var vinter och svinkallt men inte mycket snö. Vi låg i bivack vid gårdarna Kulebäck. På morgonen fick jag åtfölja ryttmästaren till stabskvarteret medan skvadronen bröt bivacken och utspisade frukost. Det drog ut på tiden med ordergivningen i staben. Jag var hungrig som en varg, när vi red tillbaka i skarp galopp. När vi kom till bivacken hade redan skvadronen suttit upp. Fanjunkarn, som var en stor lång karl, litet ettrig, höll på att rumstera om med packtrossen. Kommissaren, som var en mindre rutinerad värnpliktig, blev aldrig färdig med vagnarna. Min frukost hade han glömt. Det var bräckkorv och potatis. Jag svor en stump. Ryttmästaren lät mig rida till gårdarna, där jag fick mjölk, smörgåsar och stekt fläsk, så nog klarade jag mig. Det kostade en riksdaler och betaltes av ryttmästaren. Han hade ätit en smörgås innan vi gav oss iväg. Övrigt befäl hade fått mat från koktrossen.

Vi skulle göra en hastig framryckning på cirka halvannan mil. Det bar åstad som bara attan. Ryttmästaren skenade i förväg och hade sin stab med. Det var jag, en trumpetare, två rapportryttare och fanjunkaren. Men han hade inte svurit färdigt vid trossen än, så han fick komma efter. Jag undrade just hur han skulle hinna upp oss, för jag hade jämt schå att hänga med ryttmästaren, som flög åstad med vindens hastighet. Han stannade vid ett vägskäl och skickade en av rapportryttarna för att taga reda på vart fanjunkaren tagit vägen. När ingenting hördes av, skickade han den andre rapportryttaren för att söka rätt på den först skickade. Sedan dröjde det länge och väl igen. Ryttmästaren hävde ur sig långa vackra ramsor över solkorvarna och skulle just sända mig att höra efter hur i hundra miljoner smådjäklar det kunde vara fatt. Det var stört omöjligt att taga fel på vägen. Den gick ren och klar genom skogen utan några sidovägar.

Då fick vi höra hästramp. Fanjunkarn kom i karriär. Han satte märren på hasorna framför oss och flåsa: »Ryttmästaren. Det har hänt en förskräcklig olycka. Hela skvadron har gjort halt 2 km härifrån. Varenda man och befälet är dödssjuka,

hästarna springer vilda.» Så dratt han ur sadeln och kröp bakom en buske vid väggkanten. Jag tog tygeln på hästen, som tänkte skena i väg. Ryttmästaren red fram till busken men tvärstannade och fräste: »Fytusan». Trumpetaren fick order att stanna kvar med hästen hos fanjunkaren. Sedan bar det åstad med honom och mig i vildaste fyrsprång tillbaka. Det dröjde en stund, innan vi mötte eller såg något. Men så kom en flock lösa hästar flängande mot oss på vägen. »Hejda dom!», skrek ryttmästaren och bredde ut armarna. Det var inte lönt att göra något annat än hålla våra egna hästar i styr. Det kom långa rader med yra hästar, som durka in i skogen, så sablar och stigbyglar skrällde mot träd och stenar. Men vi fortsatte att blårida och var snart framme vid slagfältet. Vi såg gudskelov inte så mycket av eländet, de flesta hade krupit in under granarna och bakom buskar och stenar, men många hade inte hunnit längre än till väggkanten.

Ja, det blev ingen manöver för skvadron denna dag. Innan hästarna fångats in hade halva da'n gått. Hela skvadron utom ryttmästaren och jag var odugliga till annat än att stå i kö vid de små husen med hjärtan på dörren, stabsläkaren konstaterade matförgiftning. Detta kunde en blind kattunge nosa sig till. Det hade förstås varit fel på korven. Fanjunkaren mena' att det närapå var landsförräderi. Hade det varit krig hade korvmakarn allra minst blivit arkebuserad — det skulle fanjunkaren blivit karl för. Äntligen kom vi i kvarter frampå kvällskvisten. Fanjunkaren hade tagit några beskar och var i fin form. Hans kapphäst var persedelvärd. Han tyckte det inte skulle vara ur vägen med lite stövelputs efter dagens straptser. Han gav kommissarien order att hämta kaggen med det fina skofettet, som kommit på prov från en kemisk affär före utmarschen. Kommissarien vela åstad och kom tillbaka med en kagge. Men fanjunkaren blev fly förbaskad och röt: »Nej inte den kaggen, din fädrans slabbdasker! Det är ju stekflott, vet ja. Jag menar kaggen med de svarta järnbanden.» — »Å, kors, den!» sa kommissarien. »Den gav ju fanjunkarn mej i morse att steka frukosten i. Å det gick åt vareviga gnutta.»

Överstelöjtnant HARALD STRÖMFELT har nedtecknat och sänt in ett flertal historier från gamla tider. Här ett par av dem.

Som fänrik fick jag av kavalleriinspektören generalen von Rosen i uppgift att under 7 minuter visa en värnpliktig avdelning i ridning. Efter fullgjort uppdrag säger inspektören: »Fänriken har ej visat några skolor. Visa dem!»

Jag hade ej lärt de värnpliktiga dessa svåra konster, men vågade ej omtala det för den fruktade inspektören. Jag kommenderade fram de värnpliktiga i »avdelning utan tät», varefter på kommandoordet »öppna» ridhusposten öppnade dörren till ridhuset och på kommandoordet »sluta» min avdelning red ut, lämnande mig ensam med den fruktade och hans stab.

★

En av gamla tiders mest originella skvadronschefer var Figge von Essen, om vilken det berättas många historier. Han stod inte heller på bästa fot med sekundchefen överste Adelswärd.

Det skulle bli pistolskjutning till häst för officerare. Adelswärd beordrade Figge att ställa en skottvan häst till förfogande. Då Adelswärd avlossat första skottet dunkade hästen hem till stallet. Figge kallades till översten, som avkrävde honom en förklaring. Figge svarade: »Översten bad om en skottvan häst. Denna häst hade regementsläkaren vid samma övning förra året. Han råkade skjuta den genom örat, så det är den skottvanaste jag har.»

»Vad skall soldaten säga, när han möter sekundchefen?»

Soldaten: »I gevär».

★

Skvadronschef hade befogenhet att i nödfall bevilja ledighet för egen angelägenhet av vikt. En värnpliktig hade ansökt om sådan för barns födelse och fick sex dagar. Vid återkomsten sa skvadronschefen: »Jag ber att få lyckönska. Blev det en pojke eller en flicka?» Svar: »Ryttmästare, det ger sig om 9 månader!»

Carl Bäck, Örebro,

var med om inflyttningen i den nya kasernen 1905. I ett brev till Livhusaren skriver han: »Med anledning av att jag var den förste som gick vakt vid nya kasern var jag nu i sommar och tog ett foto på mig i nuvarande vaktekur.»

Tidningsfonden

Sedan förra numret utgavs har bidrag influtit från

Augustsson, G, kapten
 Bäckeskog, K, ryttmästare
 Granell, E, polisöverkonstapel
 Gustavsson, H, källarmästare
 Karlström, P A, förvaltare
 Kvint, B, fanjunkare
 Lund, G, fanjunkare
 Palmstierna, C-O, friherre
 Pettersson, E, fanjunkare
 Streiffert, G, ryttmästare
 V korp 3. skv 1954—1955
 Zettergren, C M
 Åkerstedt-Leo, G, spårvägsman

Redaktionen frambär sitt varma tack till givarna och hoppas att bidrag skall inkomma även i framtiden.

Postgironummer: 61 09 17

VISSTE NI att uttrycket »liv i luckan» härrör sig från lägertiden. Mellan bataljonernas rader av tält uttogs alltid en större lucka — bataljonsluckan. I denna samlades soldaterna under uppehåll i tjänsten och efter tjänstens slut, varvid det ofta gick mycket livligt till.

TRE VÄSTGÖTABRYGGERIER

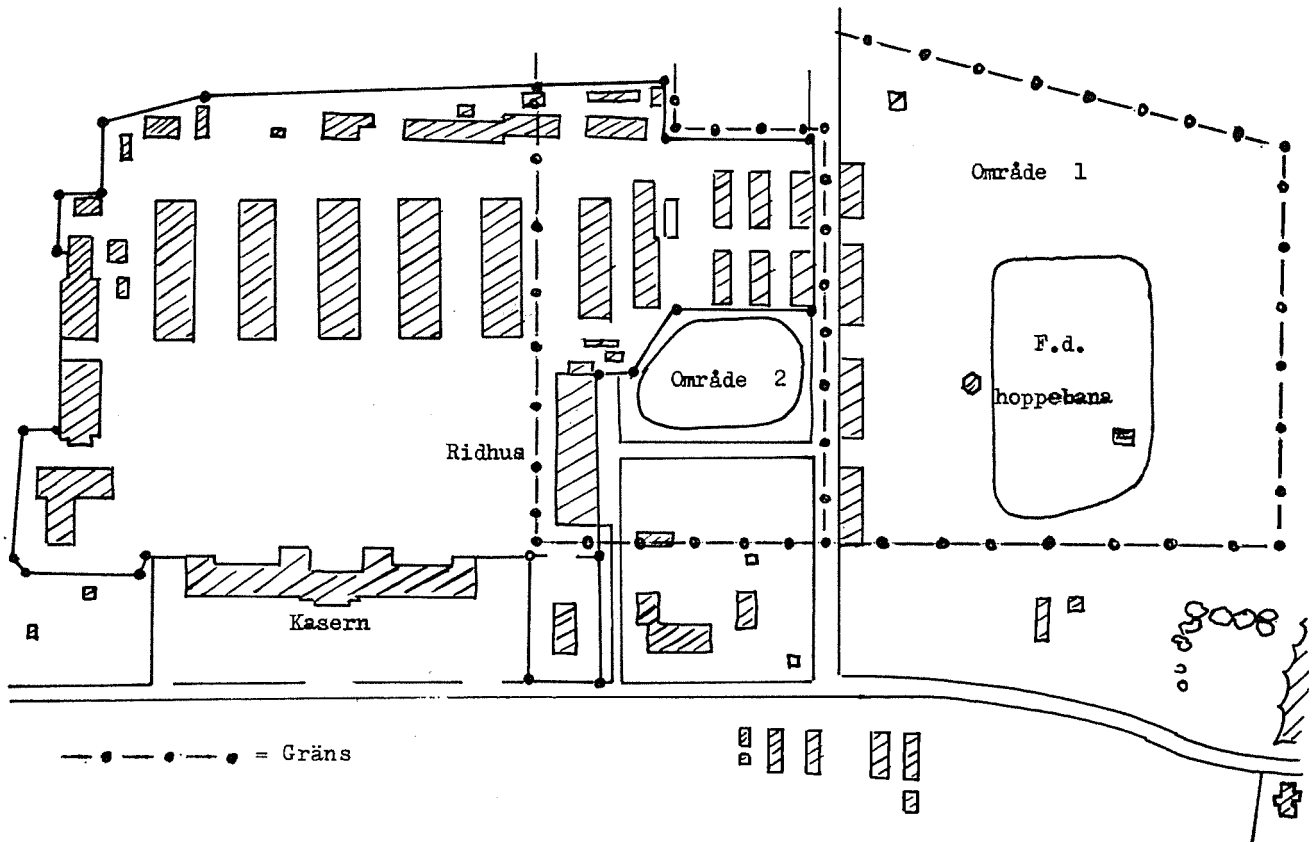
till Er tjänst

AXVALLS ÅNGBRYGGERI, AXVALL	Tel. 0500/200 08
Nederlag: Skara Bryggeri	» 0511/101 05
LIDKÖPINGS BRYGGERI, LIDKÖPING	» 0510/220 05
Nederlag: Vara	» 0512/100 27
BRYGGERIET NORDSTJERNAN, SKÖVDE	» 0500/165 55
Nederlag: Karlsborg	» 0505/100 35
Tidaholm	» 0502/100 91
Töreboda	» 104
Ulricehamn	» 0321/117 44

Hoppöbanan («Lusharpan») i dag

Volvofrågan

Som framgått av dagspressen skall K 3 lämna viss del av sitt område till Volvo Skövdeverken för utbyggnad av deras fabrik. Område 1 på skissen överlämnades redan 1/10 i år och där pågår redan schaktningar.

Område 2 skall av K 3 överlämnas om möjligt 1/7 1967, dock senast 1/1 1968. Ersättningsbyggnader är i viss utsträckning utlovade. Ridhus kommer dock inte att uppföras utan i stället en exercishall.

Förr. Bilden tagen vid Krigsmans erinran den 6 juni

C. V. HELANDER & Co.

Grundad 1835

Stampgatan 52 - Göteborg C

Kungl. Hovleverantör

Konserver & Delikatesser en gros

Tel. (riktnr 031) 19 84 63, 19 84 74, 19 84 75

*Auktoriserade Pappersexportörer**Ägare av Pappersbruk***Vid köp av RADIO eller TV**

vänd Eder till fackmannen

Josef Johanssons
RADIO & TV
 AKTIEBOLAG

SKÖVDE

Tel. 0500/117 03

Företaget är - anslutet**Mariestad**

Tel. 0501/138 20

Götene

Tel. 0511/501 14

Göteborgsskvadronen på sommarutflykt

Torsdagen den 23 maj (Kristi himmelfärdsdag) startade skvadronen kl 0800 från *Gustaf Adolfs torg* mot resmål, *Limmareds glasbruk*, under ledning av skvadronschefen, ryttmästaren m. m. Gomer Brunius.

Resan gynnades av solsken och en klarblå himmel, vilket eljest under sommaren varit rätt sällsynt. I den fullsatta bussen blev stämningen på topp redan från början. Första anhalten blev *Borås djurpark*. Under ciceronskap av intendenten Berggren besåg vi såväl den vackra parken som ock de exotiska och andra djuren i så gott som full frihet. De tycktes trivas förträffligt och vara i mycket fin kondition. Ingen bör försumma tillfället att bese parken och djuren vid eventuellt besök i Borås.

Nästa stopp var *Torpa slott*. Vägen dit från Borås är mycket vacker. Den slingrar sig mjukt mellan småsjöar och en blandning av löv- och barrskog i en kuperad terräng, lämplig för eldöverfall. Vid framkomsten till Torpa ställdes skvadronen, med standardförare Rune Eriksson framför fronten, upp och avlämnades till skvadronschefen som hälsade oss. Sekreteraren Rune Johansson föredrog protokoll från föregående sammankomst.

Härefter tog slottsfrun, grevinnan Sparre-Zethelius, emot och hälsade oss välkomna.

Vi åhörde med spännt intresse hennes beskrivning av slottets tillkomst och slottsfolkets och ortens öden under gångna århundraden. Slottet har ett utomordentligt vackert läge och förenat med ett stort gods med samma namn i Långhems socken, Älvsborgs län. Slottet var ätten Stenbocks stamgods och äges sedan 1700-talet inom ätten Sparre af Söfdeborg. Det gamla, nu obebodda, slottet är ett av våra bäst bevarade renässansslott, grundlagt på 1400-talet, tillbyggt omkring 1550.

Efter den sakliga beskrivningen av slottet genomkorsade vi lokalerna från källarna till tornrummen. Påståendet att en sjuk kvinna inmurades levande i de tjocka murarna, vittnade om ovanlig hårdhet på

den tiden, liksom vissa kärleksaffärer, som ändock hade lite ljusare minnen.

Efter detta intressanta besök ställdes färden till *Limmareds glasbruk*. På bruket, som var i full gång, mottogs vi av hyttmästare Alf Andersson. Med stor sakkunskap beskrev han först brukets historia och dess kapacitet. Därefter blev det en rundvandring i alla dess avdelningar. Vi fick se hur en blandning av grus och kalk förvandlades till kristallklart glas. Vi fick även se den minutiösa kontroll av såväl glasets kvalitet som dess exakta mått och utseende.

Du kanske dricker någon gång av Vin- & Spritcentralens whisky? Kom då ihåg, att Limmareds glasbruk framställer flera miljoner flata whiskyflaskor per år. Ett flertal glas av olika modeller tillverkas utom de omtalade whiskyflaskorna.

Före uppbrottet från de olika platserna vi besökt framförde skvadronschefen skvadronens vördsamma och hjärtliga tack.

Nu till Tranemo hotell, där gemensam middag var framdukad. Sedan de formella mötesförhandlingarna avslutats bjöd klubbmästaren Harald Jansson till bords.

Stämningen där blev hög och en livlig diskussion kom igång omedelbart. Hotellets värdinna hade på ett förtjänstfullt sätt ordnat det trevligt för oss, och vi kände oss alla nöjda och glada då hemresan anträdde kl 1830 genom den vackra Viskadalen. Historiernas mångfald avlöste varandra. Vid Öijesjöes vackra gästgivaregård gjorde vi en halvtimmas uppehåll, för att något släcka törsten efter den kraftiga middagen.

Därifrån fortsatte färden direkt till *Gustaf Adolfs torg*.

Skvadronschefen kommenderade avsittning och höger och vänster om marsch! Alla var nöjda och belåtna över en i allo lyckad utflyktsdag med glada, goda kamrater. Vi väntar med förhoppning på nästa utfärd.

E. B. Larsson

f d fanjunkare, traditionsvårdare

STOCKHOLMSSKVADRONEN

Kamratföreningens i Stockholm 29:e årsmöte ägde rum lördagen den 1. december 1962 i Stockholms Bryggeriers mäss under ordförandeskap av vice ordföranden direktör C A Strandman. Vid sammanträdet valdes till ny ordförande efter kammarherre Harry Hedenstierna, som på grund av sjukdom av sagt sig omval, ryttmästare Thorsten Grill. Nya styrelseledamöter efter den avgångne ordföranden samt arkitekt David Blomberg, som avlidit, blev ryttm Stig Bendz och polisman Rudolf Larsson.

Efter midagen framträdde kvällens gäst, f d rektor Ragnar Ljunggren, Uppsala, som till årsmötetsdeltagarnas förnöjelse berättade några av sina bästa västgötahistorier.

Föreningens årsmöte 1963 äger rum lördagen den 7. december på Militärhögskolans mäss, Valhallavägen 117. Skriftligt meddelande härom kommer att utsändas till medlemmarna.

Dödsfall

Den 2. juni 1963 avled föreningens förutvarande ordförande kammarherre Harry Hedenstierna. Alltsedan 1941 fram till årsmötet 1962, då han på grund av sjukdom nödgades avsäga sig förmanskapet över den förening han älskade så högt, var han centralgestalten, som på ett sällsamt sätt knöt samman de gamla fina livhusartraditionerna mellan äldre och yngre generationer. Han bevaras i tacksamt minne av kamratföreningen.

†

Kamratföreningen drabbades av en svår förlust, då föreningens högt skattade vice ordförande alltsedan föreningens grundande, direktör Carl August Strandman, den 25. oktober avled. Föreningen och regementet har härigenom förlorat en av sina mest intresserade och frikostiga livhusarer. Hans generositet mot det regeemnte, där han 1906 gjorde sin värnplikt, har varit enastående.

Åtskilliga äro de priser, han under årens lopp skänkt till tävlingar av olika slag och den förnämliga gåvan av Colleonis berömda ryttarstayet utgör ett bestående prov på denna storsinnet. För kamratföreningen har han varit ett ovärderligt stöd, då det gällt att ekonomiskt verka för föreningens syften. Hans minne kommer för alltid att bevaras i stor tacksamhet.

†

En av föreningens äldsta medlemmar, f d godsägaren och chefen för Flyinge hingstdepå och stuteri, Oscar Samuelson, avled den 10. augusti 1963 i en ålder av 86 år. Han gjorde sin värnplikt på Sanna hed 1895 och gjorde sig sedermera känd som en av våra främsta hästuppfödare. Den gamle livhusaren var in i det sista en trogen deltagare vid föreningens sammankomster.

†

Hovjägmästare Gösta Reuterswärd avled vid Kungl jaktklubbens älgjakt den 1. oktober 1963. Officer vid livhusarerna 1909 beviljades han avsked 1920. Efter olika befattningar inom brukshanteringen utnämndes han 1948 till slottsfogde på Drottningholms slott.

†

F d polisman Eric Heldelin — fast anställd åren 1905—1909 — mångårig revisorssuppleant i föreningen, har efter långvarig sjukdom lämnat kamratkretsen, där han med sitt gemytliga väsen alltid spred glädje och trevnad och sällan saknades vid föreningens sammankomster.

★ ★ ★

En utflykt i det gröna på vårkanten är väl vad var och en längtar efter. En sådan bereddes oss lördagen den 25. maj 1963, då Livregementets till häst kamratförening välvilligt erbjöd medlemmar ur Livhusarernas kamratförening att delta i deras utflykt till Järvafältet för att bland annat återuppliva minnet av gamla tiders upplevelser under militära övningar. Detta övningsfält kommer nämligen att under snar framtid försvinna som område för Stockholms garnison.

Denna strålande vårdag äntrade vi bussar som förde oss till Kungl. Svea flygflottilj i Barkarby, där ordföranden i hästgardesföreningen, överste Hallenborg, avlämnade kontingenten, 90 man, däribland ett 10-tal livhusarer med överste Bergenstråhle i spetsen, till chefen för F 8, överste Uggla. Efter mottagandet med hälsningstal fingo vi under flottiljchefens ledning under cirka 2 timmar en ingående inblick i vår yngsta försvarsgrens flesta detaljer. Därpå följde lunch på flottiljens mäss och efter lunchen en orientering om tjänsten vid F 8 och om arméflyget i allmänhet, ej minst dess uppträdande på utländsk botten.

Vid hästgardesföreningens följande årsmöte förfäktade föreningens mångårige och energiske styrelseledamot, löjtnant CH Lundgren, ursprungligen livhusar förresten, det lämpliga i att kamratföreningar utgångna från stamträdet, Livregementet, skulle gemensamt ordna sammankomster vid utomordentliga tillfällen såsom utflykter och därigenom vinna större anslutning och förbilliga det hela. Näja, det stannade denna gång med ett resonemang, men med tydligt gillande från de närvarande sida.

Dagens clou blev emellertid en rast under hemfärden, då den erfarne kavalleristen, nu 80-årig spänstige generalmajoren Henry Peyron, som varit sekundchef både för K 3 och K 1, gav en innehållsrik skildring av vad som förekommit på detta övningsfält i fråga om kavalleristiska övningar. Vid en och annan halvhalt i sitt tal kunde han länge betrakta en viss punkt i terrängen, liksom erinrande

SKÖVDESKVADRONEN

På bilden ser vi fr v A Andersson, Korsberga, T Magnusson, Stenstorp, W Hägg, Tråvad, E Lundstedt, Skövde, B Möll, Skövde, Y Lander, Skövde, G Hellgren, Skövde, greve Claes Sparre, S Svensson, Tråvad, E Larsson, Skara, A Persson, Tibro, och G Ekberg, Borås.

Kamratföreningen i Skövde firade i oktober sin traditionella utflykt till Borås. 23 medlemmar hade hörsammat kallelsen. Besöket, som leddes av ryttmästare Gösta Ekberg, Borås, omfattade besök i djurparken och utsiktsplatsen på Hestra Klint. Den gemytliga utflykten avslutades med lunch på Stads-husgrillen.

Födelsedagar

Föreningens vice ordförande, källarmästare Henning Gustavsson, har i sommar fyllt 70 år.
Föreningens klubbmästare, förste polisassistent Eskil Björk, har fyllt 50 år.

Dödsfall

F d maskinisten vid K 3, O Höglund, har lämnat kamratkretsen. Han var vid sin bortgång fyllda 85 år.

sig någon viss händelse just där, då han som ung officer förde skvadron eller tropp. Med adress till oss yttrade generalen: Ni livhusarer kan inte ha samma känsla som vi för denna trakt. Men om ni stode på Billingsslänten med utsikt över Segerstorp, södra fältet, Hene eller trakterna däromkring, skulle ni förstå vår förnimmelse av saknad. Det var inte utan att vi vid detta yttrande erinrade oss generalens tid som sekundchef hos oss.

En lyckad dag och en angenäm känsla av samhörighet med en annan kamratförening! Vi deltagande livhusarer framför ett varmt tack till Livgardets till häst kamratförening.

Erik Granell

Program

vid firandet av Kungliga Livregementets husarers högtidsdag 4/12 1963.

- Kl 0845 Avlämning till sekundchefen. Flaggan hissas.
- » 0915 Årsmöte.
- » 1000 (Omkring) samling på uoffmässen.
- » 1215 Lunch i Lundasalen.
- » 1605 Minnesgudstjänst.

Anmälan för deltagande i lunchen till fanjunkare Jönsson senast fredagen den 29/11 1963. Adress: Henriksbergsgatan 34 B, Skövde, tel. 0500/179 40.

Inspektion

Militärbefälhavaren — den kände ryttaren och disciplinkarlen Sven Colliander — tar emot den nyinryckta åldersklassen vid K 3. Tiden innan hade de värnpliktiga stramats upp ordentligt. Enskild ställning och anmälan hade instruerats och övats intensivt. Husarerna var likaså orienterade om vem MB var och vilka uppgifter en sådan person hade.

Generalen rider längs fronten och ställer under inspektionen frågor till de värnpliktiga.

Han ser barskt på en gosse och frågar: Vilken är min ställning inom militärområdet?

Den förskräckte soldaten sträcker på sig och skriker det värsta han kan: General! Enskild ställning!

★

Sagt av en repsoldat, när terminslönen betalades ut:
»Får vi pengar mä' — vi har ju fri ammunition . . .»

Har Ni kommit så HÖGT Ni vill i Skövde?

*Varom inte så gör ett besök
på Skid- och Friluftsförbundet
friluftsgård*

Mat- och kaffeservering - Härliga vandringar

GOTT BORD

ALPHYDDAN

Bordsbeställningar mottagas pr telefon 110 65

SKID- och FRILUFTSFRÄMJANDET

Birger Ljungkvists Blomsteraffär

Tel.: affären 155 16, 104 12

SKÖVDE

Tel: Trädgården 157 14

*Årstidens SNITTBLOMMOR och KRUKVÄXTER samt GRÖNSAKER m. m.
Smakfull BINDNING av KRANSAR och BUKETTER till moderata priser.*

Säg det med Blommor!

BESÖK

Petterssons Frisørsalong

Vasagatan 4

ALLT I MODERN HÄRVÅRD

Ingen väntetid

Ring 119 21 och beställ tid

Skaraborgs

BRÄNSLE-AKTIEBOLAG

Telefon 145 20 — 145 22

Gesällgatan 5

SKÖVDE

KOPPARTRANS

ELDNINGSOLJOR

alla kvalitéer

GASOL — BRIKETTER — VED — KOL — KOKS

Organisations- och befälsplaceringar fr o m 26/10 1963

Stabsavd med batexp	Utbildningsavd	Rättsvårds- och inre tjänstdetalj
<p>Rm Hedenstierna Fj Lundh Fj Sjöberg Rustm K A Johansson C budcentral</p> <p>Stabschef Expförest Expuoff C budcentral</p>	<p>Mj Malmström, utboff Lt Blomquist</p> <p><i>Utbildningsavd</i></p> <p>Rustm Pettersson U K Rustm Malmros</p> <p><i>Central instruktörsggrp</i></p> <p>Förv Karlström Förv Zetterberg Fj Karlsson A G (siv) Fj R Pettersson H (brandtj) Rustm Seipel Öfu Karlsson R S</p>	<p>Rm Aaby-Ericsson Fj Lundh Fj Pettersson H Adv Mellander Rustm Andersson Rustm Johansson N B W Rustm Larsson Rustm Almtjärn Rustm Johansson E B</p> <p>Dagmajor och förhållsledare Rättsvårdsuoff och bevakare Väbel och Chdr Auditör Väbelubef Vaktchef » » »</p>

Livskv Mots	2. skv Mots	3. skv Mots	4. skv Mpol	5. skv Mpol, Mots
<p>C: Lt Håkansson Adj: Rustm A H Carlsson</p> <p><i>1. splut</i></p> <p>C: Fj Kastenman Stf: Fu Rapp Instr: Asp Synnerström</p> <p><i>2. splut</i></p> <p>C: Serg Alvebrand Stf: Öfu Frykén Instr: Fu Thorp</p>	<p>C: Lt Norgren Adj: Rustm B Carlsson Parkubef: Öfu N H Johansson</p> <p><i>Signalplut</i></p> <p>C: Lt Strömberg Stf: Serg Dahlman Instr: Fu Blomqvist, fu Persson</p> <p><i>Motorplut</i></p> <p>C: Fj Josefsson Instr bil: Fu Gladh » mc: Fu Munther » » » Jävermo</p>	<p>C: Rm Brunner Adj: Rustm Håkansson</p> <p><i>4. splut</i></p> <p>C: Lt Sandahl Stf: Fu Lundbäck Instr: Fu Svensson</p> <p><i>5. splut</i></p> <p>C: Serg Hansson Stf: Fu Wester Instr: Fu R Johansson</p> <p><i>6. splut</i></p> <p>C: Fk Eriksson Stf: Öfu Låth Instr: Asp Carlsson</p>	<p>C: Rm Rabber¹⁾ Adj: Fj Holmberg</p> <p><i>1. mpolplut</i></p> <p>C: Fj Jönsson Stf: Rustm Cannervik Instr: Rustm Gustavsson</p> <p><i>2. mpolplut</i></p> <p>C: Fj Fridlundh Stf: Rustm Svensson Instr: Rustm Brockmar</p>	<p>C: Rm Widegren Adj: Rustm Fridolfsson</p> <p><i>FPCS (PCS)</i></p> <p>C: Lt Sjövall <i>Mots: stf Serg Lundberg²⁾</i> Instr: Öfu S. Pettersson</p> <p><i>Mpol: stf Fj de Flon⁴⁾</i> Instr: Rustm Smedberg</p> <p><i>3. mpolplut</i></p> <p>C: Serg Lagvik Stf: Rustm Lundberg Instr: Öfu Höglund</p> <p><i>4. mpolplut</i></p> <p>C: Fj E Pettersson Stf: Rustm Bengtsson Instr: Rustm Nilsson</p>

¹⁾ FN-tjänst till 21/12 1963

²⁾ Kurs Inf-07 8/1—20/3 1964

³⁾ Kurs Inf-06 8/1—20/3 1964

⁴⁾ Kurs Inf-06 15/10—20/12 1963

Föreningsangelägenheter

Kamratföreningens organisation

Överstyrelsen

Postgiro 61 08 35

Ordförande	Sekundchefen	K 3	Skövde
Ledamöter	Ordföranden i respektive lokalavdelning		
Suppleanter	En ur respektive lokalavdelning		
Sekreterare och kassör	Förvaltare E Tiber	Vasagatan 13 B	Skövde
Suppleant	Fanjunkare G Lundh	K 3	Skövde
Revisor	Löjtnant C G Sjöblom	Fältgatan 17	Skövde
»	Fanjunkare E Åkvist	Våmb	Skövde
Suppleant	Ryttmästare K Bäckeskog	Rotegatan 9 D	Skövde
»	Fabrikör B Johansson	Erikslund	Tibro 2

Lokalavdelningar

	GÖTEBORG	SKÖVDE	STOCKHOLM	ÖREBRO
Postgiro	4 23 18	9 72 59	5 80 56	
Ordförande	Ryttmästare G Brunius Strandvägen 21 Lerum	Major G Schildt Tallbacksstigen 6 Skövde	Ryttmästare T Grill Engelbrektsgatan 25 Stockholm	Vakant
Sekreterare	Ryttm J G Westerberg Törvedsgatan 11 Göteborg Ö	Fanjunkare T Jönsson K 3 Skövde	Ryttmästare L Sundé Fryxellsgatan 3 Stockholm	Polisassistent J Jönsson Järnvägsgatan 32 Örebro
Suppleant i överstyrelsen	Köpman B Larsson Johannesbergsgatan 30 Göteborg S	Källarmästare H Gustavsson Karlskatan 8, Skövde	Sekreteraren	

Redaktionskommittén för Livhusaren

Postgiro 61 09 17

Redaktör och ansvarig utgivare	Ryttmästare E Hedenstierna, K 3, Skövde	0500/105 60
Biträdande redaktör	Ryttmästare S Ahlander, Wennerbergsg 11, Skövde	0500/102 12
Ekonomichef	Fanjunkare E Pettersson, K 3, Skövde	0500/105 60
Distributionschef	Förvaltare E Tiber, Vasagatan 13 B, Skövde	0500/138 19
Revisorer med suppleanter	Se överstyrelsen	

Meddelande från redaktionen

LIVHUSAREN utkommer med två nummer årligen.

Pris per nummer: 2 kronor. Medlemmar i kamratföreningen erhåller tidningen gratis.

Prenumeration för ej medlemmar sker genom insättande av 4 kronor på postgiro 61 09 17.

Adressförändringar bör skriftligen insändas till redaktionen och respektive lokalavdelning.

Vi levererar:

Avd. Papper, papp och wellpapp:

Papper, Kartong och papp
Wellemballage

Avd. Färger och kemikalier:

Anilinfärger
Kemikalier
Hjälpprodukter för textil-, papper- och
kemiska industrin

Avd. Hydraulik:

Hydraulslang jämte kopplingar
Lödfria hydraulkopplingar
Adapters och slangklämmor
Pumpar

Avd. Marin-teknik:

Dieselmotorer för alla fartygstyper
och för stationärt bruk
Kompleta propellerutrustningar
Ljuddämpare för fartygsmotorer
Filteranläggningar för bränn- och
smörjolja

YNGVE VAN REIS & Co. AB

Vasagatan 34
Box 3036
Göteborg 3

Telegram: SWEDAMER
Telefon: växel 031/17 41 55
Telex: 20 664

*Gäller det
bankaffärer?*

Tala med

SKANDINAVISKA
BANKEN